

خوزستان من سلام

(تقدیم به هم‌سرنوشتان خوزستانی‌ام)

محسن رنای

(۳۰ تیر ۱۴۰۰)

خوزستان من سلام!

منتظر این روزهای تو بودم،

می دانستم که بالاخره آتش آب از تو شعله‌ور خواهد شد.

سالها پیش نوشتم که اُبّهت این نظام، با آتش آب، تبخیر خواهد شد.

به من خندیدند؛

اما می دانستم که با آتش آب، نمی شود بازی کرد.

کبریت این آتش آنگاه زده شد که گفتند: «آب را مجانی می کنیم».

می دانی این حرف یعنی چه؟

در کشوری که تمدنش بر بی‌آبی بنیاد شده است،

مجانی کردن آب، یعنی آتش زدن به چندین هزار سال تجربه تمدن ایرانی.

با طلای آبی رایگان به ما رشوه دادند تا چشم‌هامان را ببندیم،

که طلای سیاهمان را ببرند،

و در لواسان یا در خراسان

قصرهایی از طلای زرد بسازند.

ما هم، خرسند از آب رایگان،

هی ماشین شستیم، هی هندوانه کاشتیم،

هی چمن آب دادیم، هی چاه زدیم

و هی آب را گِل کردیم.

اما روشن کردن آتش آب، نیاز به همت‌های بلندتری
داشت؛

پس بزرگان فرمان دادند تا در گندم خودکفا شویم.

ما هم ذخایر چند میلیون ساله آب را از اعماق زمین پمپاژ
کردیم،

تا بیابان‌های کویری‌مان را سبز کنیم، تا بزرگان خوشحال
شوند.

بعد، استاد اکبر فرمان داد تا هی سد بسازیم، تا بیشتر
بشود آبها را آتش زد.

سید خندان هم، خنده خنده سازمان‌های آب منطقه‌ای
را استانی کرد،

تا ملوک الطوائفی آب در کشور شکل بگیرد.

محمود خان هم اول صدها هزار چاه غیرقانونی را قانونی
کرد،

و بعد در سفر به برخی استان‌ها فرمود:

آب مال خداست، هر قدر و هر جور که نیاز هست برداشت
کنید.

استاد حسن هم که کار را سخت دید، برای آن که به
بی تفاوتی متهم نشود،

چشم‌هایش را بست و هزاران میلیارد پول را به دریاچه
ارومیه سرازیر کرد.

آری خوزستان نجیب!

ده رئیس جمهور دیگر هم که ببیند،

درد تو درمان نمی شود؛

پس خودت فکری به حال خود کن.

تو بر لب آب نشسته‌ای،

تو نفت داری،

تو حاصل خیزترین جلگه‌ی ایرانی،

موقعیت جغرافیایی تو استثنایی است،

تو حق خوشبخت بودن

و «حق توسعه» داری.

اکنون که برای گرفتن حق خویش قیام کرده‌ای،

دیگر از پای منشین.

تو که آن همه صبوری را به ما آموختی،

در جنگ و در فقر و بیکاری،

اکنون نیز پایداری کن و پایداری را به ما بیاموز.

خوزستان داغ من!

نمایندگان کو؟

رهبران کو؟

بزرگان قبائل کو؟

جوانان تحصیل کرده ات کو؟

کجاهستند روشنفکرانت؟

همه را فرایخوان و از آنان بخواه تا مراقبت کنند،

که مطالبه‌ات به خشونت نگراید.

بدون لکنت، سخن بگو،

اما سخنت را به زشتی آلوده مکن.

فریاد بزَن و پایداری کن،

اما برای هیچ کس مرگ نخواه.

تو و سربازی که در مقابل تو ایستاده است، هم سرنوشتید؛

او نیز به اندازه تو مظلوم است،

او را در آغوش بگیر و ببوس!

و اگر گاز اشک آور زد

و بدن ترا با ضربه‌های باتون سیاه کرد،

بر لب جوی بنشین و برای او و خودت اشک بریز،

اما هیچ سنگی پرتاب مکن،

و اجازه مده که لاشخورهایی که یکپارچگی وطن را نشانه
رفته‌اند،

از جنازه جوانانت نشخوار کنند.

همچنان که باید مراقبت کنی که مقامات،

که هم اکنون نوبت به نوبت در راهند،

با تخصیص بسته‌های پول و وعده‌های پوک، دوباره
فریبت ندهند.

آری خوزستان مظلوم!

در زمانه‌ی دشواری، و در هنگامه‌ی سختی،

قیام کرده‌ای.

پس مراقب خویش باش،

مراقب خویشاوندانت در سراسر وطن نیز باش.

بگذار بقیه‌ی ایران سر کلاس تو بنشینند،

و پایداری را و زبان بدون لکنت را و مبارزه مدنی را،

و فریاد پاک، و بدون مرگ و نفرت را

از تو بیاموزند.

لطفا به ما نشان بده که می‌شود حق خود را

با اعتراض بدون خشونت،

با پایداری همراه با منطق،

و با فریاد بدون آلودگی،

گرفت.

خوزستان بزرگ!

لطفا مراقب باش،

بقیه‌ی ایران چشم به تو دارند،

اگر تو در مبارزه‌ی حق طلبانه، صالح‌جویانه و مدنی

پیروز شوی،

الگویی برای همه‌ی ما خواهی شد.

خوزستان عزیز!

لطفا مراقب باش،

ما دیگر فرصت، روحیه و انرژی

برای خطا کردن، خشونت ورزیدن، خون ریختن

و آنگاه خون خواهی کردن، نداریم.

ما راه زیادی در پیش داریم،

و برای رسیدن به مقصد

نیازمند همبستگی و دوستی هستیم.

لطفا ادامه بده،

لطفا معلم همه‌ی ما باش،

لطفا مراقب خودت باش.

خوزستانِ سر به زیر!

اکنون که فریادت بلند شده است،

گرچه دیر است، اما دیگر ساکت ننشین.

اکنون که جانت به لب رسیده است،

پایداری کن و حقِ خود را بگیر؛

اما مراقب جان جوانانت باش،

مراقب جان کشور هم باش.

ما در یک کشتی نشسته‌ایم،

ما هم سرنوشتیم!

دوستت دارم خوزستان!

حمایت می‌کنم، خوزستان!

خوزستان من، درود!

برای مطالعه این متن در تارنمای رسمی محسن رنانی و
اظهار نظر، به لینک زیر بروید:

<http://renani.net/texts/poetry/851-2021-07-22-13-49-06>

سخنان رنانی با عنوان «با آتش آب بازی نکنیم» که در
اردیبهشت ۹۴ ایراد شده است را در لینک زیر بخوانید:

<http://renani.net/index.php/speeches/speeches/45-2015-05-06-13-52-41>